

MS 5381/4332

28th Oct. 1944

Dr. I. Forbath

2, Arundel Rd

Birmmham, H.

Hovember

Lidka, Vlado, Laco, aranyos gyermekek,

nem volt igazán alkalmam, hogy megmondhassam amit érzek és gondolok. S a buta emberek azt is megtették, hogy felnőtt ember szeméből a könnyek potyogjanak. Ezért írok.

A szlovák felkelés nagy, igen nagy dolog. S az is marad, ha az "örjöngő" teuton vadállatok le is törtek, megfojtják, legázolják. Azt hiszem, a Times cikkének szimbolikus jelentősége is van.

A szlovák nép, mely 20 év előtt a történelem-alatti sorsából átlépett a történelembe, most bebizonyította történelmi értékét (a legnagyobb stílusban és egy időszakra világtörténelmi jelentősége volt).

Megvázó élmény volt számomra az angol világban olvasnom, a szlovák nőkkel, a szlovák nőkkel, melyek népei eddig csak mi intím élményeink voltak. Ott, a szlovák hegyek között, most, veiben és fájlalomban egy nagy legenda között s nem lenne harc, és jóta, ha minden érzésemmel nem lenne velük most és velük, kedves barátaim. Kíváncsi vagyok, hogy hős testvéreink kitartanak itt még egy ideig, talán csak pár hétig, míg végképp jön s ők megmaradnak, a kiindulást józalmat megadni a kiindulást józalom s a jobb jövő számára.

Nem akarok hivatalos kommentátor lenni, csak még pár szót. A nagy nevezetek és hadvezérekai nagy nevezetek, de a kis népekében én is látok és különös nagyra látok. Hiszen itt igazán élet-halálarcok van, itt napirenden van egy egész nép existenciakérdése. A pártok harcoló szlovák hadvezérei az évezreves örökségnek, a nemzeti kücsnek, mely kiktisztított, felhalmozódott, s az idő mozgalmakban. S megtörténtek valahányszor, hogy az is megeshet, hogy nagy történelmi válságokban, hogy a kis nép elvész nyomtalan. S itt nincs más út, mint a harc, más garancia, mint harc, keserű, dacos, harc-kövönzakadtatás.

Ms 5389/433

4. Blovenszói partizánok nem csak egy epizódot képviselnek, ha lehet, hanem egy egész nép történelmi keltet s nemcsak a zvaleni völgyeket védik, hanem mindent, a polézt is, a Parmasszust a német tankok ellen, a Bépéset és íjászot, az egész haladó emberiséget. a magyar frontszakaszán.

Kerlek, irjásokat magától s népelekre: okosok s ügyesek intervenciókoks mindenütt gyors reagálást. Nyelvélek el sok mindent, stupiditást s bürokrata köböszt is, penetráljatok mindenková, maffiáztatok s ha kell, ordoztatok.

En bizony abban, hogy sikeretek lesz s kövben ovahaza's megfordul a Kocsa. Tudom, hogy valami zerekesével a fordulat mindennap bekövetkezik. Keletről s délről, tanyia morajjal, mint egy földrengés közelednek a felhabarító hadseregek. Tusztelést a barba'r hordákna, zababíjat koznak a testvéreknél!

En a magyar, lenikus és socialista módján imádkozom eletek s nem lesz nyugalmam, míg a rezisztencia be nem következik a Blavák halálá's után.

Most egy kis beméjesekezt. Remélem, nem haragudtatok, ha a népi ugarabund és Bűnrealista stílusban lettem néhány balond propozíció. De talán nem is olyan balondak ezek. Hiszem az a gondolat van mögötte, hogy a demokrácia nagy Blav utatában annak a (sajnos!) néhány maffiának, ki a Blav-maffia testvériség híve volt és maradt, szintén hűve legyek, mindá'ja, feladta. En csak azt ismét-
elhelem most is, hogy az én kezem mellettetek van, ezt el ne felejtétek.

S Különben is, hiszen figura lesz Forbáth, ha hosszú emigrációja ejedviki emléke a forlúzá'vok Boman's sériá'ja lesz. Ez ellen maga a polézi tiltakozik.

Életeim, irjások, irjások mindentől, ne hagyjátok itt a magányos barba'r, ebben a buda városban.

Ölel, csókol, sok szeretettel s jó kívánsággal Forbátotok

s Mirra és Vladimir